

Forslag gennemførtes og blev til Lov, maatte Skattetabet derfor dækkes enten ved en kraftigere Udnyttelse af Personbeskatningen eller ved Udskrivning af et højere Beløb i Grundskyld. Nu vilde det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen formentlig slet ikke være utilfreds med, at dette højere Beløb i Grundskyld blev udskrevet, naar blot Bygningsskatten bortfaldt, og det ærede Medlem har jo ikke faa Meningsfæller her i Landet, men det ærede Medlem ved ogsaa, at han har et endnu større Tal af absolutte Modstandere, som bestemt vil vende sig imod, at dette sker. Og det ærede Medlem bør jo ikke glemme, at det ikke lader sig gøre at skride til en Forøgelse her, i alt Fald ikke i Købstæderne og i Amtskommunerne, fordi Grundskyldspromillens Maksimalstørrelse der er fastlagt, og derfor vil det ærede Medlems Forslag her, hvis det ikke ledsages af tilsvarende Ændringer i Loven om Indførelse af Grundskyld, medføre, at i Købstæderne vil der ske en yderligere Belastning af Personbeskatningen, og i Amtskommunerne vil man være henvist til i større Grad, end Tilfældet hidtil har været, at foretage en Udskrivning efter Landkommunallovens § 50. Om det nu vil være ønskeligt eller ej, skal jeg ikke komme ind paa; men i hvert Fald mener jeg ikke, at dette Spørgsmaal bør løses paa et Lovforslag af denne Karakter. Det bør tages op i Forbindelse med en Undersøgelse af det hele Spørgsmaal om Tilvejebringelse af et nyt Grundlag for Amtsbeskatningen. Saadanne Overvejelser haaber Regeringen i en nær Fremtid at kunne naa til, men vi mener, at det ikke er heldigt eller ønskeligt at foregribe Begivenhedernes Gang paa denne Maade ved Gennemførelsen af en Lovgivning, som afgjort vil henvise Amtskommunerne til denne øgede Udnyttelse af § 50 i Landkommunalloven og de Regler for Fordelingen af Amtsskatterne, som denne Paragraf indeholder.

Med andre Ord, jeg maa se paa de ærede Forslagsstilleres Lovforslag saaledes, at det direkte tager Sigte paa at ændre den lige vedtagne Grundskyldslov og berede Vejen for en ny Grundskyldsreform. Men jeg tror rigtignok, at her har de ærede Forslagsstillere haft mere travlt end tjenligt for det Formaal, de ønsker at fremme. Thi man mene nu om den i Fjor trufne Ordning for Beskatning til Kommunerne af fast Ejendom, hvad man vil: man maa dog give den Tid til at fæstne sig, give Tid til, at man paa det saaledes givne

Grundlag kan vinde Erfaringer. Og det er indtil videre Venstres Opfattelse, som det er Regeringens Opfattelse, at gennem den Ordning, som da tilvejebragtes, skete der et væsentligt Fremskridt med Hensyn til en retfærdig Fordeling af Beskatningen paa fast Ejendom. Vi har da ogsaa, hvad vi ogsaa med fuld Sikkerhed havde ventet, Indtryk af, at der i stigende Grad er Forstaaelse i Befolkningen af, at dette betød et skattemæssigt Fremskridt, og i samme Grad er Styrken i den Agitation, som har været drevet mod denne Lovgivning, taget af, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller tjener nogen Interesse ved paa ny at rejse en voldsom Debat om denne Sag.

Jeg skal derfor slutte disse mine Udtalelser med at bemærke, at vi fra Regeringens Side ikke kan medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag, ikke fordi vi ikke erkender, at Bivirkninger, som vil kunne være af Værdi, vil det her og der kunne have til Imødegaelse af visse af Tidens Vanskeligheder, men fordi det er vor Opfattelse, at det fører bort fra den Ordning, som for ganske nylig tilvejebragtes for Beskatning af faste Ejendomme til Kommunen og rejser en ny og bitter Strid om disse Spørgsmaal, en Strid, som vi ikke er tjent med nu at faa til at blusse op, efter at den saa nylig er bragt til Ro efter mange Aars Kamp om dette Spørgsmaal. Jeg kan derfor til min Beklagelse ikke tilsige det ærede Medlem Regeringens Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan efter min Kollega Indenrigsministerens Udtalelser fatte mig meget kort, og det saa meget mere som det store Spørgsmaal, som rejses gennem disse 3 Lovforslag, jo aldeles væsentligt er et Spørgsmaal, der dels vedrører den kommunale Beskatning og dels den endelige Løsning af Boligspørgsmaalet i dets Helhed. Af de 4 300 000 Kr., som Ejendomsskylden til Staten i alt udgør, vil jo kun en Brøkdel blive lettet, hvis Nr. 1 og 2 af disse Lovforslag bliver gennemført, og det vil ikke have nogen nævneværdig Betydning med Hensyn til at lette den Byrde, der faktisk hviler paa den faste Ejendom og væsentlig hviler paa den i Kraft af den kommunale Beskatning, af Amts-, Sogne- og bykommunal Beskatning, og det vil heller ikke øve nogen Virkning af Betydning med Hensyn til Løsningen af Boligspørgsmaalet. Men disse Skattespørgsmaal baade for Stat og Kommune maa ses i Sammenhæng med Spørgs-